

Sygn. akt VI ACa 1103/10

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2011 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny
w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Barbara Godlewska – Michalak

Sędzia SA Anna Orłowska (spr.)

Sędzia SA Jerzy Paszkowski

Protokolant sekr. sądowy Karolina Kulibska - Janusz

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2011 r. w Warszawie
na rozprawie

sprawy z powództwa K B

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o udzielenie koncesji

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

z dnia 22 czerwca 2010 r.

sygn. akt XVII AmE 111/09

oddala apelację.

Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy

UZASADNIENIE

Decyzją nr OPC/3382/OSZ/W/2009/MG z 31 marca 2009 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki udzielił przedsiębiorcy K B prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą P H - T K B z siedzibą w S koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od 1 kwietnia 2009 roku do 1 kwietnia 2019 roku. W punkcie 2.2.6 Prezes URE zawarł zapis stanowiący, że koncesja powyższa nie obejmuje prowadzenia działalności na stacjach paliw zlokalizowanych: w S przy ul. , oraz w P:

W uzasadnieniu decyzji Prezes URE stwierdził, że wszczął postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia koncesji P H - T K B z siedzibą w S , na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi, prowadzonego na stacji paliw przy ul. w S . Po analizie przedstawionych dokumentów Prezes URE uznał, że przedsiębiorca spełnia warunki określone w art. 33 ust. 1 pkt 1 - 5 ustawy Prawo energetyczne i nie zachodzą przesłanki określone w art. 33 ust. 3 tej ustawy, wobec czego wydał koncesję.

K B złożył odwołanie od decyzji przyznającej koncesję w części dotyczącej punktu 2.2.6. warunków szczególnych, tj. w części ustalającej, iż koncesja nie obejmuje prowadzenia działalności na stacjach paliw zlokalizowanych w S przy ul. , oraz w P . Wniósł o zmianę decyzji Prezesa URE poprzez uchylenie punktu 2.2.6. warunków szczególnych oraz zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 22 czerwca 2010r. Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne:

K B prowadzi przedsiębiorstwo pod firmą P H - T B K z siedzibą w S na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta S. W zaświadczeniu widnieją 23 adresy miejsca wykonywania działalności, w tym w 6, w których prowadzi stacje paliwowe, jako jeden z przedmiotów wykonywanej działalności widnieje sprzedaż detaliczna paliw do pojazdów silnikowych na stacjach paliw.

W dniu 7 stycznia 2009 roku powód wystąpił do Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o wydanie koncesji na obrót paliwami ciekłymi, wskazując jako miejsce wykonywania działalności jedną stację paliw położoną w S przy ul. , opisując jej możliwości techniczne. Powyższe zostało potwierdzone przez powoda w piśmie z dnia 11 lutego 2009 roku. Powód pięć należących do niego stacji paliw oddał w dzierżawę innemu przedsiębiorcy. W dniu 31 marca 2009 roku Prezes URE wydał powodowi koncesję na obrót paliwami ciekłymi, gdzie w warunku 2.2.6. ograniczył możliwość wykonywania koncesjonowanej działalności do stacji paliw położonej w S przy ul. S.

Sąd Okręgowy wskazał, że jedną z form działalności gospodarczej, w której dużą wagę ma interes publiczny jest działalność przedsiębiorstw energetycznych, do których zalicza się także obrót paliwami ciekłymi. Działalność przedsiębiorstw energetycznych ma bardzo ważny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie Państwa i mieszkających w nim obywateli, tak więc niewątpliwie zachodzi w tym wypadku przesłanka ważnego interesu publicznego. Dlatego też Państwo w drodze ustawy - Prawo energetyczne -

wprowadziło ograniczenia natury administracyjnej, regulując rynek obrotu paliwami. Państwo tym samym postanowiło reglamentować działalność gospodarczą polegającą na obrocie paliw ciekłych, co jest zgodne z treścią art. 22 Konstytucji. Dlatego też Sąd I instancji nie znalazł żadnego powodu aby uznać, że Prezes URE wydając skarżoną decyzję naruszył wspomniany zapis ustawy zasadniczej.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów naruszenia ustawy Prawo energetyczne i ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 32 ust. 1 pkt 4 Prawa energetycznego określa, że koncesji wymaga obrót paliwami ciekłymi, a taką działalność prowadzi powód. Szczegółowe wymagania stawiane przedsiębiorcy ubiegającemu się o otrzymanie koncesji zostały wskazane w art. 33 ust. 1 Prawa energetycznego. Jednym z warunków są możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności. Sąd I instancji wskazał, że powód przedstawił dokumentację techniczną w odniesieniu tylko do jednej stacji paliw - położonej przy ul. w S . Pozostałe stacje uwidocznione w zaświadczeniu o prowadzeniu działalności gospodarczej są własnością powoda, jednakże zostały przez niego wdzierżawione i powód nie przedstawił dokumentacji dotyczącej ich możliwości technicznych. Odwołując się do uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wydanego w dniu 10.07.2007 roku (sygn. akt VI SAB/Wa 11/07, LEX nr 375201), Sąd Okręgowy stwierdził, że skoro wdzierżawione stacje nie są faktycznie miejscem wykonywania działalności gospodarczej przez powoda, to Prezes URE nie mógł mu udzielić koncesji na prowadzenie obrotu paliwami na wskazanych stacjach. Sąd I instancji wyraził pogląd, że nie można dwóm przedsiębiorcom udzielić koncesji na obrót paliwami na tej samej stacji paliw. Podstawą udzielenia koncesji, wynikającą z treści art. 33 ust. 1 pkt 3 Prawa energetycznego jest przedstawienie przez wnioskodawcę możliwości technicznych do prowadzenia działalności, a takie dokumenty może przedstawić tylko i wyłącznie faktycznie władający stacją, a więc w przedmiotowej sprawie

dzierżawca, a nie powód. Wobec powyższego Prezes URE prawidłowo ograniczył zakres udzielonej koncesji, wyłączając z niej stacje paliw, na których przedsiębiorca nie wykonuje faktycznie działalności gospodarczej.

Sąd I instancji nie znalazł podstaw do uznania, że Prezes URE wydając decyzję naruszył art. 35 ust. 1 i art. 36 ustawy Prawo energetyczne, albowiem akta postępowania administracyjnego wskazują na zachowanie przez organ administracyjny procedur wskazanych w wymienionych przepisach. Sąd Okręgowy nie stwierdził też naruszenia przepisów rozdziału 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Wobec stwierdzenia, że powód dopełnił warunku opisanego w art. 33 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne tylko i wyłącznie dla stacji paliw położonej w S przy ul. , Sąd I instancji uznał, że decyzja Prezesa URE z dnia 31 marca 2009 roku o wydaniu koncesji na obrót paliwami ciekłymi jest prawidłowa.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł powód, zaskarżając wyrok w całości, wnosząc o jego zmianę i orzeczenie zgodnie z odwołaniem, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Skarżonemu orzeczeniu zarzucił:

- błędy w ustaleniach stanu faktycznego;
- naruszenie art. 50 pkt 1) ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2007r. nr 55, poz. 1095 ze zm.) w zw. z art. 33 ust. 1 pkt 3) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (Dz. U. 2006 r. Nr 89 poz. 625 ze zm.);
- naruszenie art. 22 Konstytucji RP w zw. z art. 6 i 9 Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
- naruszenie art. 32 ust. 1 pkt. 4), art. 33 ust. 1, art. 35 ust. 1 oraz art. 37 ustawy Prawo energetyczne oraz art. 46 ust. 1 pkt 4) i ust. 2, art. 47-48

oraz art. 49 pkt. 3) Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w zw. z art. 50 ustawy Prawo energetyczne;

– naruszenie art. 33 ustawy Prawo energetyczne.

Pozwany Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Nie zasługuje na uwzględnienie podniesiony w apelacji zarzut błędnych ustaleń faktycznych. Treść wniosku o wydanie koncesji oraz adresowanego do Urzędu Regulacji Energetyki pisma powoda z dnia 11 lutego 2009 roku uzasadniała przyjęcie, iż powód ubiegając się o wydanie koncesji na obrót paliwami ciekłymi, jako miejsce wykonywania działalności wskazał jedną stację paliw położoną w S przy ul. S, opisując jej możliwości techniczne. Wezwany do udzielenia szczegółowych wyjaśnień w sprawie określenia miejsc prowadzonej działalności koncesjonowanej powód, w wymienionym wyżej piśmie, wyraźnie oświadczył, że na chwilę składania wniosku o udzielenie koncesji zamierza prowadzić działalność koncesjonowaną wyłącznie na terenie stacji paliw zlokalizowanej w S przy ul.

, z uwagi na wydzierżawienie pozostałych stacji paliw. Stąd też we wniosku z dnia 7 stycznia 2009 roku wskazana została wyłącznie ta stacja paliw. W omawianym piśmie powód zaznaczył nadto, iż pozostałe należące do niego stacje zostały wydzierżawione spółce P H U D B, D B spółka jawna w S, która to spółka na owych stacjach prowadzi działalność gospodarczą i posiada pełne prawo do ich użytkowania wynikające z umów dzierżawy. Dalej powód stwierdził, że jeżeli spółka będzie wyrażała wolę prowadzenia działalności koncesjonowanej na terenie rzeczonych stacji, powinna podjąć stosowne kroki celem uzyskania odpowiednich koncesji i zezwoleń.

W świetle przedstawionego wyżej stanowiska powoda, a nadto przy uwzględnieniu iż dokumenty dołączone do wniosku o udzielenie koncesji

dotyczyły tylko jednej stacji paliw zlokalizowanej w S przy ul.

, nie nasuwa zastrzeżeń poczynione ustalenie, iż jako miejsce wykonywania działalności powód wskazał jedynie tę właśnie stację paliw, co uzasadniało ograniczenie zakresu udzielonej koncesji poprzez wskazanie, że nie obejmuje ona prowadzenia działalności na wymienionych w punkcie 2.2.6. koncesji stacjach paliw, które zostały przez powoda wydzierżawione. Trafnie podniósł pozwany, iż w odniesieniu do wydzierżawionych stacji nie toczyło się z wniosku powoda postępowanie wyjaśniające w zakresie tego, czy istnieją możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności na tych stacjach, stosownie do art. 33 ust. 1 pkt 3 Prawa energetycznego. Możliwości takie powód wykazał jedynie w stosunku do stacji przy ul.

w S . Pozostałe stacje, wydzierżawione na podstawie umowy innemu podmiotowi, na których powód nie prowadzi działalności podlegającej obowiązkowi uzyskania koncesji, nie mogły być przedmiotem udzielonej powodowi koncesji. Okoliczność, iż w późniejszym piśmie z dnia 23 marca 2009 roku powód wnosił o wydanie koncesji na obrót paliwami ciekłymi w zakresie kupna i sprzedaży na stacjach benzynowych, jak również poza nimi, nie zmienia faktu, iż udokumentował możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności jedynie w odniesieniu do jednej stacji paliw.

Dodatkowym argumentem przemawiającym za ograniczeniem zakresu udzielonej koncesji poprzez wskazanie, że nie obejmuje ona prowadzenia działalności na wymienionych w punkcie 2.2.6. koncesji stacjach paliw jest podniesiony przez pozwanego w toku postępowania apelacyjnego i niezakwestionowany przez powoda fakt, iż dzierżawcy prowadzący działalność na ww. stacjach dysponują koncesjami wydanymi na ich rzecz. Przychylić się należy do wyrażonego na gruncie niniejszej sprawy przez Sąd Okręgowy poglądu, zgodnie z którym nie można dwóm przedsiębiorcom udzielić koncesji na obrót paliwami na tej samej stacji paliw, jako że podstawą udzielenia

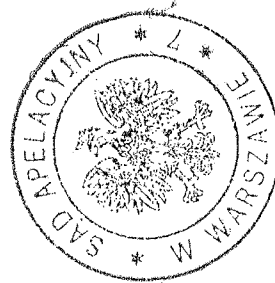
koncesji jest przedstawienie przez wnioskodawcę możliwości technicznych do prowadzenia działalności, a takie dokumenty może przedstawić tylko i wyłącznie faktycznie władający stacją, a więc w przedmiotowej sprawie dzierżawca, a nie powód.

Nie ulega kwestii, iż przywołany przez Sąd I instancji wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10.07.2007 roku (sygn. akt VI SAB/Wa 11/07) został wydany w nieco odmiennym stanie faktycznym, jednakże w oparciu o przedstawione w uzasadnieniu tego wyroku motywy rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy wyprowadził trafny wniosek o braku możliwości udzielenia powodowi koncesji w odniesieniu do stacji paliw, które zostały przez niego wydzierżawione innym podmiotom prowadzącym tam działalność gospodarczą. Sąd I instancji prawidłowo zinterpretował przepis art. 33 ust. 1 pkt 3 Prawa energetycznego stanowiący, iż koncesja może być udzielona wnioskodawcy, który ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności, słusznie wywodząc, iż tylko podmiot faktycznie dysponujący stacją (w odniesieniu do stacji wymienionych w punkcie 2.2.6. koncesji będzie to dzierżawca) może wykazać posiadanie możliwości technicznych do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej, które muszą istnieć w momencie przyznawania koncesji.

W świetle powyższego nie mogą zyskać akceptacji zarzuty naruszenia wskazanych w apelacji przepisów Konstytucji RP, Prawa energetycznego i ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Przede wszystkim wskazać należy, iż koncesja jest jedną z form reglamentacji działalności gospodarczej, a w rozdziale 5 zatytułowanym "Koncesje i taryfy" ustawa Prawo energetyczne określa przedmiotowe jak i podmiotowe wymagania, które muszą być spełnione przez przedsiębiorcę dla uzyskania koncesji. Powyższe przepisy prawa energetycznego, stanowiące *lex specialis* w stosunku do przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej, stanowią przejaw reglamentacji działalności gospodarczej. Podkreślenia wymaga, iż konstytucyjna

zasada wolności działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji RP) nie ma charakteru absolutnego. Wskazać również należy, iż jak podkreśla się w literaturze przedmiotu, ograniczenie przez ustawodawcę swobody działalności gospodarczej poprzez nałożenie obowiązku uzyskania koncesji na prowadzenie określonego rodzaju działalności podyktowane było koniecznością zagwarantowania kontrahentom danego przedsiębiorcy bezpieczeństwa energetycznego.

Uznając, iż żaden z zarzutów apelacji nie może skutecznie podważyć prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy